

‘ಸಮಿನಾರೋಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೀಡಿಯಾ ಕವರೇಜ್‌ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹನಿರತ್ತು ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತದ್ದೇ ಹವಾ... ಹಾ, ಸಮಿನಾರ್ ಹೊನೇಗೆ ಕನ್ನಡ ಫಿಲ್ಮ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಹನಿರತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ವರ್ತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆಗಂದು ದೊಡ್ಡ ಸನ್ನಾನ್. ಆಪಲ್ ಹಾರ, ಕೇನು ಆರೇಂಜ್ ಮಾಡಿದ್ದೋಣ...’



ಯಾಳು. ಮಹಾಭಾರತ ಬರೆದಧ್ನಿ ವಾಲ್ಯಿಂಚಿ ಅಂತ ವಿಧಾನಸಭೆಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರು ಅಂಥ ತಪ್ಪ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತಾ, ನಿನೇ ಹೇಳಿ...’

‘ತಪ್ಪ ಕಣಣಿ ತಪ್ಪ ಆದರೆ, ಅದೇ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತ ಬರೆದಧ್ನಿ ವಾಲ್ಯಿಂಚಿ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಉಳಿದೋರು ಹೇಳಿದರಲ್ಲ...’

ಕವಿರತ್ನರು ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಯುವ ಮೌದಲೇ ಸಾಹೇಬರು ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ‘ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಮಣ್ಣಾಗಂಟ್ಟಿ. ಒಬ್ಬರಾದರೂ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ್ದು?’

ಕವಿರತ್ನರು ತಕ್ಕಣವೇ ತುಟಿಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ನಂಗಿದರು. ವಿವಯ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನಿಧಾನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ – ‘ಅರೆ ಹೈದಲ್ಲಿನ್ನಿ... ಒಬ್ಬರಾದರೂ ನಿಮನ್ನ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದು ಬೇಡವೇ?’

‘ಎಂಧ ಅನ್ನಾಯ ನೋಡು. ಟೈಟಲ್ ಜೊಗೆನೇ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಇದ್ದೂ ಈ ಎಮ್ಲೀಗೊಂಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಮ್ಮ ಖ್ರೀಡಿ ಸಿನಿಮಾ ಬಿಡ್ಡೇ ಇಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ವಾಲ್ಯಿಂಚಿ ಕಾಲದಾಗೇ ಅವೇ. ಒಂಚೊರೂ ಅಪಾಡೆಂಟ್ ಆಗೇ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸಾಹೇಬರು ಅಲವ್ಯು ಕೊಳ್ಳಿತೊಡಗಿಸಿದರು.

ಕವಿರತ್ನರಿಗೂ ಹೇಳಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕಪ್ಪ. ಸುಮುನಿದ್ದರೂ ಕಪ್ಪ. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಸೇಬು ಬಿಡ್ಡಂತೆ ಒಂದು ಬಡಿಯಾ ಹೊಳಿತು.

‘ಅಣ್ಣಾ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ. ಈ ಎಮ್ಲೀಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇದೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ ಸಿನಿಮಾದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಂಗೆ ಮಾಡೋಣ...’

‘ಏನು ಮಾಡೋದು. ಡೆಲ್ಲಿಲಿ ಸೈವಲ್ ಶೋ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಮ್ಲೀಗೊಳ್ಳು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣಾವು... ಅಲ್ಲಿ ಎಂಟಿಗೊಳ್ಳು ಕರಿಬೋದು. ಪ್ರಥಾನಮಂತ್ರಿಗೊಳ್ಳಿ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಂಗಾದ್ದೆ ಇನ್ನು ಒಳೀಯು...’

‘ಅಣ್ಣೋ ನಿಮ್ಮ ಬಡಿಯಾ ಸವಿತ್ರಾಗ್ಯಾತೆ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೌದಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಜೆಟ್ ಕಮ್ಮಿ’

‘ಕಮ್ಮಿ ಬಜೆಟ್?’

‘ಕಮ್ಮಿ ಬಜೆಟ್ ಅಂತ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೊಳೆಬೇಡಣ. ರಿಸಲ್ ಮಾತ್ರ ಸೂಪರ್ ಆಗಿರುತ್ತೆ.’

‘ಹಂಗಾದೆ ಏನದು ಹೇಳಿ?’

‘ನಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ ಸಿನಿಮಾದ ಬಗ್ಗೆ...’

‘ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ ಅಲ್ಲ, ಹನಿರತ್ತ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ...’